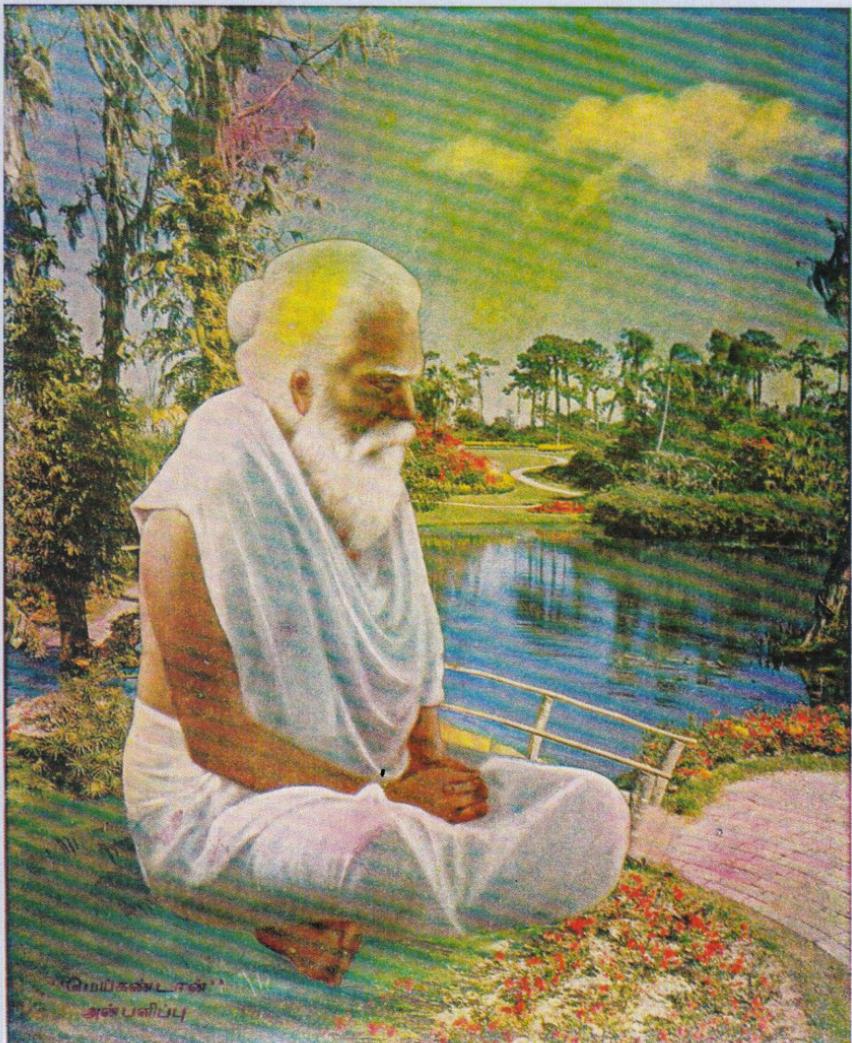
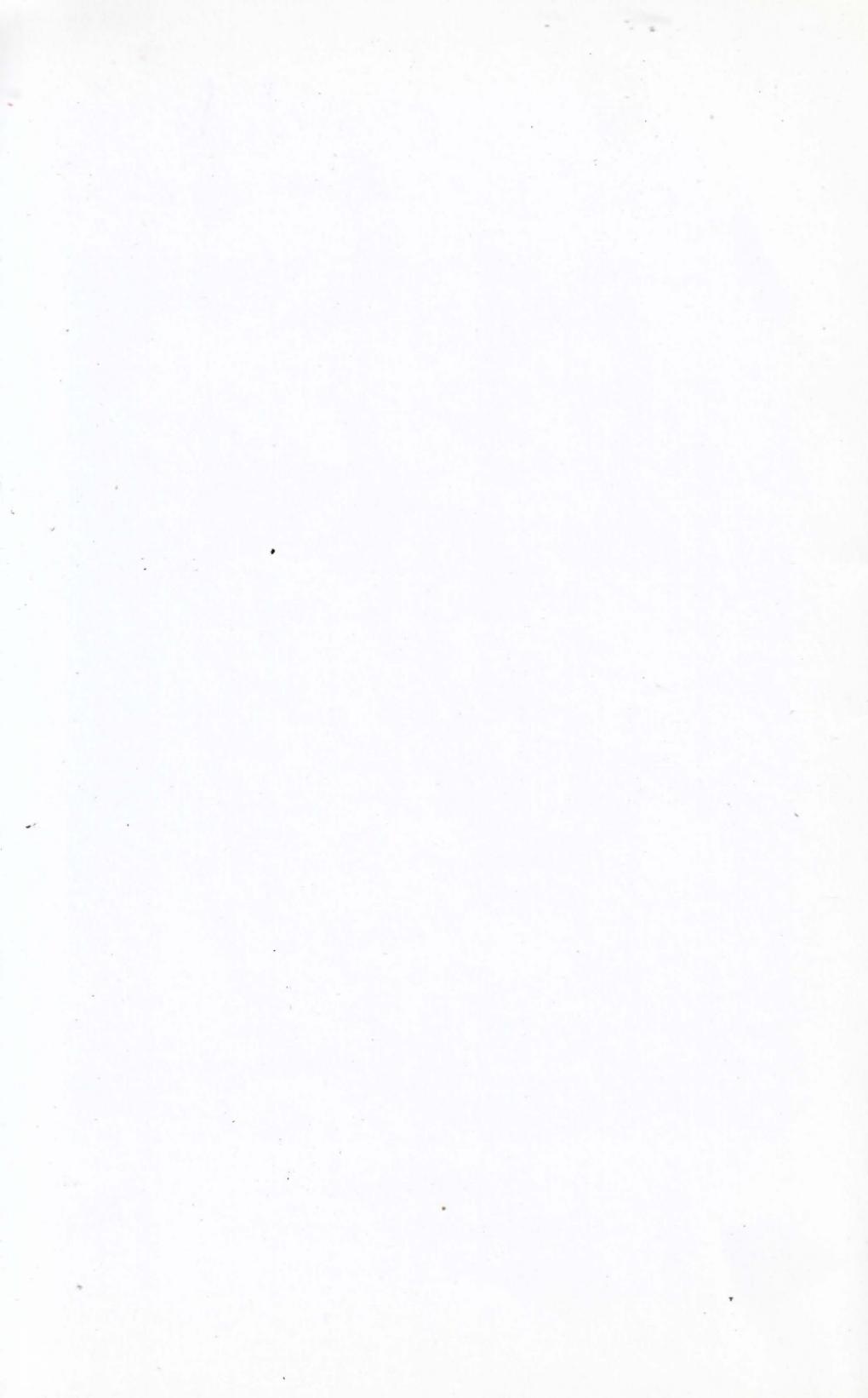

சிவயோக சுவாமிகள் திருவெண்பா

“வெப்பங்கடான்”
அன்பனிப்பு

சிவதொண்டர்
சங்கமம் வழிபாடு மண்டபம்
ஸ்கூபரே, ஒன்றாறியோ

சிவயோக சுவாமிகள் திருவெண்பா

கவிநாயகர்
வி. கந்தவனம்

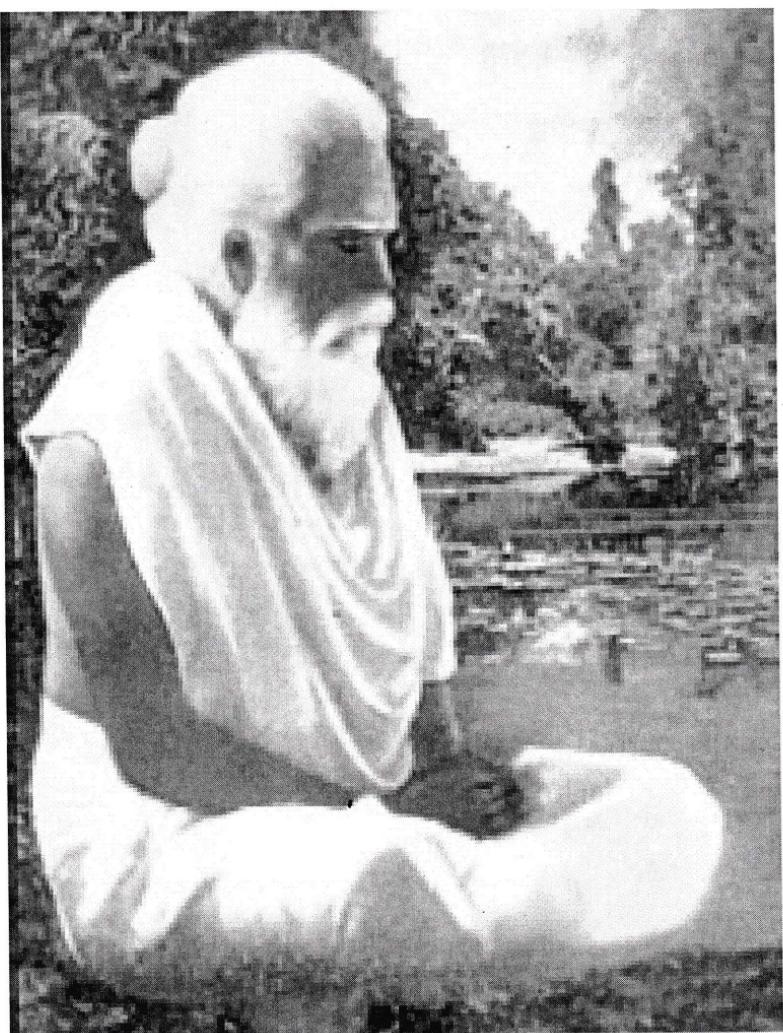
சிவதொண்டர்
சங்கமம் வழிபாட்டு மண்டபம்
ஸ்காபரோ, ஒன்றாறியோ

நூல்: சிவயோக சுவாமிகள் திருவெண்பா
 ஆசிரியர்: வி. கந்தவனம்
 முதற்பதிப்பு: யூன் 2012
 வெளியீடு: சிவதொண்டர், சங்கமம் வழிபாட்டு மண்டபம்
 வடிவமைப்பு: மா. கனகசபாபதி
 கட்டமைப்பு: விவேகா அச்சகம்

Title: Sivayoga Swamigal Thiruvenpa
 Author: V. Kandavanam
 First Edition: June 2012
 Published by: Sivathondan Devotees,
 Sangamam Prayer Hall
 42, Tuxedo Court
 Scarborough, Ontario, M1G 3S3
 Tel:905-796-7364

Paging and Designing: M. Kanagasabapathy

Printed and bound by: Viveka Printers.

அணிந்துரை

கலாநிதி, கவிநாயகர் வி. கந்தவனம் அவர்கள் கண்டா நாட்டில் இயங்கிவரும் பல சைவ சமய, கலை, கலாச்சாரப் பேரவைகளின் மதிப்பிற்குரிய போட்டுக்கராகவும் ஆலோசகராகவும், இயக்குனராகவும் இருப்பது யாவரும் அறிவர். இவரின் கட்டுரைகள், கவிதைகள், புராண விளக்கங்கள், தனிநூல்கள் என்று பல்வேறு வகைப் படைப்புக்கள் பல சஞ்சிகைகள், வாரப் பத்திரிகைகள் மூலம் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. படிப்போர்க்கு நல்ல விடயங்களையும், விளக்கங்களையும் தருகின்றன.

நூலாசிரியர், தவத்திரு யோக சுவாமிகளின் பக்தன். அவரைத் தன் குருநாதராக வணங்கிப் போற்றுபவர். அற்புதர்களின் வரலாறுகளையும், அவர்களின் அருமை பெருமைகளையும் எழுதுவதற்கு அவர்களின் தரிசனம், அருள் ஆசி, அனுபவம் முதலியன பெற்றிருக்கவேண்டும். அத்தகைய ஒர் தவப்பேறு இவருக்கு வாய்த்திருப்பது இவரின் திருவெண்பாக்கள் மூலம் புலனாகிறது.

தவத்திரு யோக சுவாமிகள் நம் ஈழநாடு தந்த ஒரு அரும்பெரும் தவப்புதல்வர். அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் நம் நாட்டில் ஒற்றுமையும், சமாதானமும் அமைதியும் நிலவியது யாவரும் அறிந்ததே. அன்னாரின் குருபரம்பரை இன்று மேற்கு நாடுகளுக்கும் பரவி சைவசமயம் பேணிக் காக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை நாம் அறிவோம்.

நூலாசிரியரின் கவித்திறனும் ஆழமான தத்துவங்களை அற்புதமான முறையில் மிக எளிமையாக எழுதும் ஆற்றலும், படைப்புகள் சொல்வளமும், கருத்துச் செறிவும் கொண்டனவாக இருப்பதும் (wealth of thought and splendor of diction) மெச்சத்தக்கவை.

இவரின் இஷ்ட தெய்வமாகிய விநாயகப் பெருமானை முதற்கண் வணங்கி தன் படைப்பைப் புவியோர் புரிந்து படிக்க அருள்பாலிக்க வேண்டியிருப்பது, நமக்கும் தென்பு தந்து, இந்த அணிந்துரையைப் புரிந்தெழுத உதவியிருக்கிறது.

நூலாசிரியர் முதலிற் சுருக்கமாக யோகசுவாமிகளின் குடும்ப

வரலாற்றையும், கற்ற கல்வி, புரிந்த தொழில் முதலியவற்றைக் குறிப்பிட்டபின், அவரின் அவதார நோக்கத்தை நிறைவு செய்ய எவ்வாறு தன்னைப் பக்குவப்படுத்திக்கொண்டார் என்பதையும் கூறியுள்ளார். ஞானகுரு செல்லப்பா சுவாமிகளிடம் நல்லூர்த் திருத்தலத்தில் ஞானதீட்டை பெற்று ஒர் வல்லப்பானார். தன்னை அறிந்தார்; தன் நாமம் கெட்டார். சதாசிவன் சிவயோக மூர்த்தியாகிக் கொழும்புத்துறையில் இருந்த ஒரு குடில் புகுந்து தேடிவரும் அடியாரின் இடர்கழைந்து, அறவழி காட்டி அருள் வழங்க முற்பட்டார்.

பரஞானம் பெறவேண்டின் நாம் சில பந்தபாசங்களையும், குண இயல்புகளையும் துறந்தாக வேண்டும் என்பதை இவ்விடத்தில் ஆசிரியர் மிகத்தெளிவாக வாசகர்களுக்குக் கூறியுள்ளார்.

யோகசுவாமிகள் தான் ஓதியதும், அடியார்களைத் தினம் ஓதவைத்ததும் மணிவாசகர் தந்த தேனினினிய ‘சிவபுராணம்’ என்பது கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும். சிவபுராணம், தொல்லையிலும், பிறவி குழும் தழைநீக்கி அல்லலறுத்து, ஆனந்தமாக்க வல்லது; கல்மனதையும் கரையவைத்து, அமைதி தரவல்ல அருமருந்து.

வருவார் குணமும் மனநினைவும் எல்லாம்
தெரிவார் குருவும் தெரிந்து - விரைவாய்
உரிந்தும் அரிந்தும் பரிந்தும் உரிய
மருந்தை வழங்கிவிடு வார்.

என்ற பதினேராம் திருப்பாடல் சுவாமிகள் எவ்வாறு வருவோரின் குணம், மனநிலை என்பவற்றை ஊடுருவி அறிந்து ‘உரிந்தும், அரிந்தும், பரிந்தும்’ உரிய மருந்தை வழங்கி நோய் தீர்த்த வைத்திய நாதனாக விளங்கினார் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. யார் யாருக்கு எது தேவையோ அது வழங்கப்பட்டு அருள் பாலிக்கப்பட்டது.

அடுத்து, சுவாமிகளின் எளிமையான வாழ்க்கை முறையும், கைமாறு, பிரபல்யம் புகழ் வேண்டாத தன்மையையும் எடுத்துக் கூறி ஆண்மீக முதிர்ச்சிக்கு இது மிக முக்கியம் என்பது வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

அடியார்கள் அவப்பொழுதைத் தவப் பொழுதாக்கிக் கொள்ளத் தியான் மண்டபம் அமைத்துத் தியானப் பயிற்சி கொடுத்து படிப்பதற்கு ‘சிவ தொண்டன்’ என்னும் ஆண்மீக இதழ் ஒன்றையும் அறிமுகம் செய்தார். இவைமூலம் மக்களைச் சிவப் பணிகளில் ஈடுபெடுத்தினார்.

உண்மையான ஒரு சிவத்தொண்டனின் முக்கிய பண்புகள் எதுவாக அமைய வேண்டும் என்பதும் மிக ஆணித்தரமாக இங்கு வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. திருநீறு பூசிய புனிதர்களாய், ஆசை அழுக்காறு அற்றவர்களாய், ஈசன் பணி செய்யும் தொண்டர்களாய், புகழ் வேண்டாது ஒற்றுமையுள்ளவர் களாய், அறவாழ்வு தாண்டாதவராய், கெட்ட செயல்கள் செய்யாதவராய் இருத்தல் வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

என்ன மிகக் கவர்ந்தது நூலாசிரியரின் 17வது திருப்பா. அந்தப்பாடல் இது:

ஊதிக் குடிக்கும் ஓடியந்கூழ் போன்றுயர்ந்த
வேதக் கருத்துக்களை வெட்டியிட்டு - போதகுரு
நாதனார் காய்ச்சி அளித்தநந் சிந்தனையை
ஒதுவீர் கூடி உணர்ந்து.

ஊதிக் குடிக்கும் ஓடியற் கூழ் யாழ்ப்பாண மக்களின் ஒர் எளிமையான விரும்பிக் குடிக்கும் சத்துணவு. இதைக் கூடிக் குடிப்பது ஒரு தனி இன்பம்.’ அப்படி ஒரு கூழை சுவாமிகள் வேதக் கருத்துக்களை வெட்டிப்போட்டு காய்ச்சித் தந்துள்ளார். அதுவே ‘நற்சிந்தனை’ என்னும் பொக்கிஷும்.

கூழ் உடலுக்கு எப்படி ஒரு சத்துணவோ அதுபோன்று எமது ஆண்மாவுக்குச் சத்துணவாக அமைகிறது ‘நற்சிந்தனை’ என்னும் தெய்வீகக் கூழ். இதையும் கூழைப்போல் கூடிப்பாடுங்கள், பாராயணம் செய்யுங்கள் என்கிறார் நூலாசிரியர்.

சுவாமிகளும் நூலாசிரியர் போன்று எளிய தமிழில் அரிய கருத்துக்களை இனிய நடையில் பாமர மக்களும் பாடி விளங்கிக்கொள்ளத் தந்திருப்பது பாராட்டிற்குரியது. இவற்றைப்

பக்தியோடு பாராயணம் செய்யுங்கால் ஆணவும் நீங்கி அல்லல் அறுந்து ஆனந்தம் அமைதி தந்து சிவஞானம் கை கூடும் என்பது உறுதி.

‘ஒரு பொல்லாப்புமில்லை’, ‘முழுவதும் உண்மை’, ‘எப்பவோ முடிந்த காரியம்’, ‘யாமறியோம்’ என்னும் மகா வாக்கியங்களை விளங்கி உணர்வோர்க்கு நற்கதியண்டாகும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

அட்மா சித்திகள் அனைத்தும் சுவாமிகளுக்குக் கை வந்தபோதும் அவற்றை அவர் ஒருபோதும் வெளிக்காட்டவில்லை. அவரின் அனுக்கத் தொண்டர் சிலரே தம் பக்குவநிலையால் அவற்றைக் கண்டறிந்து அனுபவித்தனர். “The apparel oft proclaims the man” என்பது சேகல்பியர் கூற்று. சுவாமிகளின் வெள்ளை வேட்டியும், வெள்ளைச் சால்வையும், வெண்தாடியும் அவரின் உள்ளத் தூய்மையையும் எளிமையையும் எடுத்துக் காட்டின.

நூலாசிரியர் தன் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்ட குரு மணியைத் தன் சந்குருவாய் உள்ளக் கோயிலில் உறையும்படி இரங்குவது நம் உள்ளத்தை உருக்குகின்றது, மெய் சிலிர்க்க வைக்கிறது.

அடுத்து வரும் பாடல் சுவாமிகளின் புகழ்பூத்த உலகம் போற்றும் உத்தம சீட்ரான குருதேவர் சிவாய சுப்பிரமணியர் பற்றியது. இவரின் பெருமை ஈசனாலன்றி ஏவராலும் பேச முடியாதது. தனது சந்குருவின் அருமை பெருமைகளை உலகறியச் செய்த பெருமை இவரைச் சாரும். அவர்தன் குருவின் கட்டளைகளை சிரமேற் கொண்டு பல ஆலயங்கள் அமைத்துப் போதனைகள் செய்து ‘இந்து நாள் இதழ்’ (Hinduism To-day) என்னும் உலகப் பிரசித்தி பெற்ற சஞ்சிகையை வெளியிட்டு, பல ஆண்மீக நூல்களை எழுதி, திருப்பணிகள் பல செய்து, உலக சமாதானத்தின் சிற்பியாகவும் கெளரவும் பெற்றார். அவரின் நினைவாலயமாகவும் உலக மக்கள் தரிசிக்க வல்ல அற்புத யாத்திரைத் தலமாகவும் விளங்குவன் குவாய் ஆதீனமும், உருவாகிவரும் இறைவன் கோயிலுமாகும்.

குருதேவரின் மகாசமாதியின்பீன் இவரின் திருப்பணிகளை தற்போதய குவாய் பிடாதிபதியும் சந்குருவுமான போதிநாத வேலன்

சுவாமிகள் திறம்படத் தொடந்தாற்றி வருகிறார். யோகர் சுவாமிகளின் குருபரம்பரை என்றும் சீரும் சிறப்புடனும் இயங்கும் என்பது உறுதிசெய்யப்பட்டுள்ளது.

இறுதியாக நூற்பயன் கூறும் கவிஞர் இத்திருப்பாக்களைப் பக்தியுடன் பாராயணம் செய்வோர், தீவினை நீங்கி, நல்வினை ஒங்கி வீடுபேற்றைப் பெறுவார் என உறுதி தந்துள்ளார்.

இத்திருப்பாக்கள் யாவும் நித்திய பாராயணத்திற்குரியவை, படிக்கப் படிக்க பக்குவம் அளிக்கவல்லவை. இத்தகைய ஓர் பாத்தொகுதியை யாத்துத் தந்த கவிஞர் அவர்களை உள்ளார் வாழ்த்தி வணங்கி நன்றி கூறி அவர்தம் சிவப்பணி மேன்மேலும் தொடர எல்லாம் வல்ல சிவப்பரம் பொருளின் திருவருளையும் தவத்திரு யோக சுவாமிகளின் குருவருளையும் வேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் நமச்சிவாய.

திருமதி மீனா தவரட்ணம்

ஞானச்செல்வர் சிவயோகசவாமிகள் ஓர் அறிமுகம்

“அடியார் உள்ளக் கமலத்தே
அணையா தெரியும் மணிவிளக்கே
முடியா முதலே முக்கண்ணா
மூவர் போற்றும் முழுமுதலே
முடியாப் பிறவிக் கடலிடத்தே
முஞ்கா தென்னை ஆண்டுகொள்வாய்
அடியேன் உன்தன் குடியன்றோ
அரசே உனக்கே அடைக்கலமே”

- நந்திந்தனை

உலகில் கோடிக்கணக்கான மக்கள் பிறக்கிறார்கள், வாழ்கிறார்கள். தாம் பிறந்த நாட்டுக்கும் உலகத்துக்கும் பெருமையும் சிறப்பும் சேர்த்து வழங்கி உலகில் அன்பும், அறிவும், ஆன்மனேயமும், தமைத்தோங்கச் செய்யும் ஞானச் செம்மல்கள் ஒருசிலர்தான். இத்தகைய உத்தம மகான்களில் ஒருவராக ஞானத்தேச சடர் விட்டுப் பிரகாசிக்க வாழ்ந்து வந்தவர் ஈழநாட்டில் அவதரித்த ஞானச் செல் வர் யாழ் ப்பாணம் கொழும் புத் துறை சிவயோகசவாமிகள்.

சிவயோகசவாமிகளைப் பெற்றெடுத்த மாதரசி சின்னாச்சி அம்மையார்; தந்தையார் அம்பலவானர். பிறந்த ஊர் மாவை என்னும் சிறப்புப் பெயர் பெற்ற மாவிட்டபுரம். பிறந்தநாள் 1872 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 29ஆம் திகதி. தமிழ் கணக்கின்படி ஆங்கிரச ஆண்டு வைகாசித் திங்கள் 18ஆம் நாள் புதன்வாரம் காலை அவிட்ட நட்சத்திரம். சுவாமிகளின் பிள்ளைத் திருநாமம் யோகநாதன் என்பர்.

கருணை பொழியும் கண்கள், அன்பு ததும்பும் திருவதனம், வெண் நரை முடி, திருநீற்கலாத பரந்த நெற்றி, இடுப்பில் வெள்ளை வெளேரென்ற வேட்டி, உடம்பைப் போர்த்த சால்வை, கக்கட்டில் குடை, கம்பீரமான தோற்றும். இவையெல்லாம் ஒருங்கிணையப் பெற்றவேரே சிவயோக சுவாமிகள்.

சுவாமிகளின் தந்தையார் மலைநாட்டில் உள்ள மஸ்கேலியா என்னும் இடத்தில் தொழில் நடத்தி வந்தார். சிறு வயதிலேயே தாயாரை இழந்த சுவாமிகளை கொழும்புத் துறையில் வசித்த மாமியார் முத்துப்பிள்ளை என்னும் முதாட்டியே வளர்த்து வந்தார். சுவாமிகள் சைவ நெறியில் வாழ வழிவகுத்தவர் இவ்வம்மையார். சுவாமிகள் ஆரம்பக் கல்வியை கொழும்புத்துறையிலிருந்த கத்தோலிக் பாடசாலையில் சேர்ந்த சமயம் அவருக்கு ‘ஜோன்’ என்னும் கிறிஸ்தவப் பெயர் இடப்பட்டது. பின்னர் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் (St. Patricks College) சேர்ந்து ஆங்கிலமும் தமிழும் படித்தார். இக் காலப் பகுதியில் பல சமய நூல்களையும் ஞான நூல்களையும் கற்றுக்கொண்டார்.

பாடசாலைப் படிப்பு முடிந்ததும் இரண்மடுக் குளத்திட்டத்தில் பண்டகசாலைக் காப்பாளராக வேலை கிடைத்தது. இத் தொழிலும் இயற்கைச் சூழலும் அவர் எண்ணிய எண்ணம் போல் கடவுள் பற்றுடனும், வழிபாடு, தியானம், ஏகாந்தாமாக இருந்து சாந்தி பெறுவதற்கும் வாய்ப்பாக அமைந்தன.

உள்ளம் பக்தி நெறியில் வளர்ந்தது. அவரது பிரமசரிய விரதம், கடவுள் பக்தி, சிவத்தியானம் போன்ற சாதனைகள் அவரை ஒரு தெய்வீக மனிதராக மாற்றவே உத்தியோகத்தை உதறிவிட்டு பூரண துறவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டார்.

ஒருமுறை சுவாமிகள் நல்லூர் தேரடியில் வீற்றிருந்த செல்லப்பா சுவாமிகளை தரிசிக்கச் சென்றார். அந்நேரம் “ஆரடாந்”, “தேரடா உள்”, “தீரடா பற்று” என்ற ஆசானின் வாக்குகளால் தன்னை மறந்தார்; தன்செயலற்றவரானார்; அருள் பெற்றார்.

குருநாதனிடம் அவர் பெற்ற மெங்ஞான அனுபவங்கள் பல நற்சிந்தனைப் பாடல்களாக ஊற்றெடுத்தன. அதில் ஒரு பாடல்:

“ஆசானைக் கண்டேன் அருந்தவர்வாழ் நல்லூரிற் பேசா தனவெல்லாம் பேசினான் - கூசாமல் நின்றேன்னீ யாரடா வென்றே யத்தினான் அன்றேயான் பெற்றே னருள்.”

இங்ஙனம் செல்லப்பசீமானிடம் உபதேசம் பெற்ற சிவயோக சுவாமிகள் கொழும்புத்துறையிலிருந்த ஓர் இலுப்பை மரத்தடியில் பல நாட்கள் ஞான நிட்டையில் அமர்ந்திருந்தார். பின்னர் அங்கிருந்த ஒலைக்குடில் அவரது ஆச்சிரமமாயிற்று.

அந்நாட்களில் சுவாமிகளைத் தரிசிக்கச்சென்ற அன்பர்கள் அவரின் அருள் ஒளியினால் ஈர்க்கப்பட்டனர். தன்னை நாடி வந்த பக்தர்களுக்கு தனது குரவர் செல்லப்பதேசிகர் அருளிய “ஓரு பொல்லாப்புமில்லை”, “முழுதுமுண்மை”, “எப்பவோ முழுந்த காரியம்”, ‘நாமறியோம்’ என்ற நான்கு மகா வாக்கியங்களையும் பிரபலப்படுத்தி அவர்கள் மனத்து மாசுக்களைப் பொசுக்கி நல்வாழ் வுக்கு வழிகாட்டினார். அவரது மகத் துவத்தை அறிந்தவர்கள் அவரது மலரடியைப் பற்றி ஆன்ம பயன் அடைந்தனர். அவர் யாருக்கும் வேற்றுமை காட்டாமலும், எவருக்கும் தீங்கு செய்யாமலும் எல்லோரையும் இறை நெறியில் நிறுத்தவே பாடுபட்டார். தம் பக்தர்கள் இருக்கும் இல்லம் தேடிச் சென்று அருளமுதம் ஈந்த வள்ளல் யோகசுவாமிகள். அவரைத் தெய்வமாகப் போற்றி வழிபட்டு பெருவாழ்வு வாழ்ந்தோர் அநேகர்.

சிவயோகசுவாமிகளிடம் பல்வேறு சமயத்தினரும் பிறநாட்டினரும் வந்து அருள் உபதேசம் பெற்றுள்ளனர். இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த சோல்பரிப் பிரபுவின் மகன் சாந்தகசுவாமிகளும் கைதடியில் வாழ்ந்த மார்க்கண்டு சுவாமிகளும் சிவயோககுருமணி வழிநடத்திய செந்நெறியினைக் கடைப்பிடித்து தறவுநிலை எய்தினார்கள்.

யோகசுவாமிகளின் திருவடி தீட்சையால் ஞானவொளி பெற்றவர் அமெரிக்க சைவத்துறவி சிவாயசப்பிரமுனி அவர்கள். இவர் குருபரன் ஆணைப்பாடி சைவசித்தாந்த ஒழுங்குமுறையில் பசிபிக் சமுத்திரத்தில் விளங்கும் ஹாவாய் தீவுகளில் ஒன்றான குவைதீவில் சைவ ஆதீனம் அமைத்து இந்து சிவாலயம் ஒன்றும் நிறுவியுள்ளார். எங்கள் ஞானசெல்வரின் சிவதொண்டன் ஞானசோதியையும் சிவநெறிக் கொள்கைகளையும் உலகெலாம் பரவச் செய்துவரும் இவ்ஆதீனத்தின் இன்றைய தலைவராக சற்குரு போதிநாத வேலன் சுவாமிகள் விளங்குகின்றார்.

சிவயோகசுவாமிகளின் சிந்தையிற் பூத்த ‘சிவதொண்டன்’ மாதசஞ்சிகை மக்கள் பாவப்பினிபோக்கிப் பரகதி பெறவைக்கும்

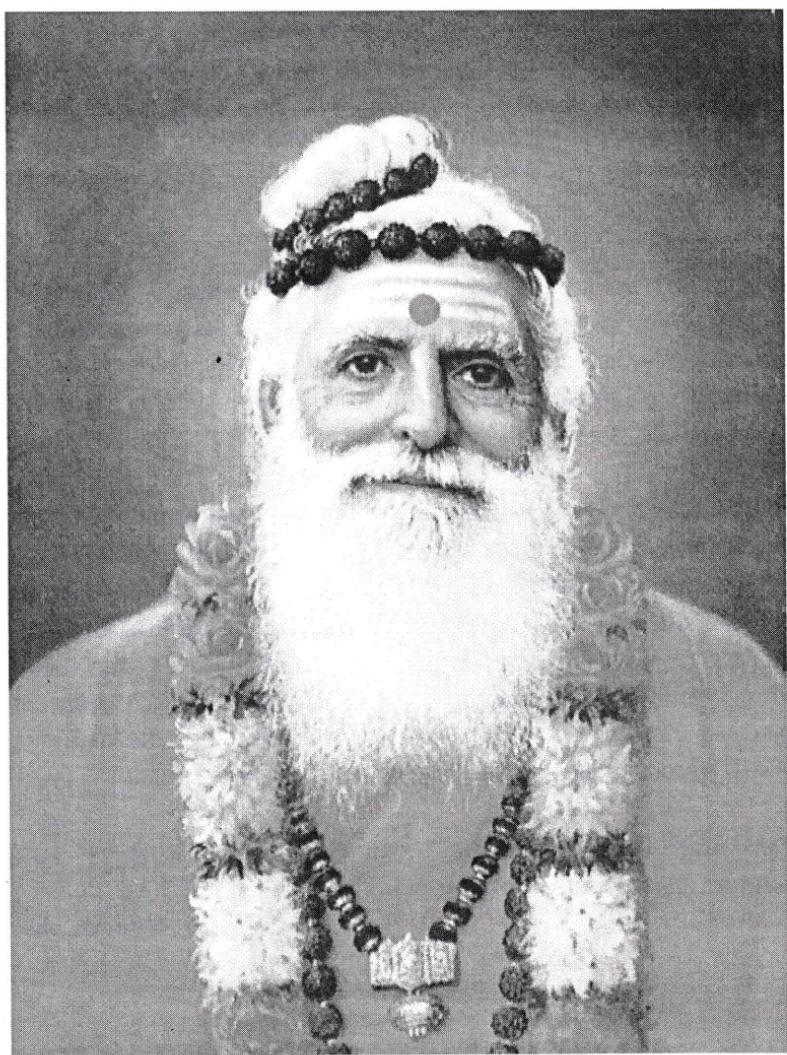
ஓர் வழிகாட்டியாகும். சிவதொண்டன் அடியார்கள் மௌனமாயிருந்து ஞான விளக்கம் பெற ஏற்றி வைத்த சுடர்விளக்காகப் பிரகாசிக்கிறது. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ‘சிவதொண்டன் நிலையம்’, சுவாமிகளின் திருவாய் மொழிகள் அடங்கிய ‘நற்சிந்தனை’ என்னும் நல் அமுதநூல் நாம் பெற்ற பெரும் பேறேனக் கூறலாம். இவற்றோடு முன்நாட்களில் சிறப்புற நிகழ்ந்து வந்த திருவடி வழிபாடு, பாதயாத்திரை, புராணபடனம், திருமுறை பாராயணம், சிவபுராணம் ஒதல் போன்ற நல்ல பல சாதனை முறைகளுக்குப் புத்துயிரளித்து, மக்களை செம்மைப்படுத்திய பெருமையும் இப்புனிதரையே சாரும்.

இத்தகைய பெருமையுடனும் சிறப்புடனும் ஈழநாட்டில் அருளாட்சி நடத்தி நல் அறத்தையும், ஆளுமிகத்தையும் வளர்த்த ஞானச் செல்வர் சிவயோகசுவாமிகள் 1964 ஆம் அண்டு பங்குனி மாதம் ஆயிலிய நட்சத்திரம் கூடிய நாளில் தமது 92வது வயதில் பரம்பொருளுடன் கலந்தார்.

சுவாமிகள் திருவடிக்கலப்புற்ற பின்னர் அடுத்த மாதம் நிகழ்ந்த ஆயிலிய தினத்திலிருந்து ஒவ்வொரு மாதமும் ஆயிலியத்தன்றும் இம்மகானின் நினைவாக கொழும்ப வாழ் சிவதொண்டன் அடியார்கள் பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் ஆயிலிய பூசை வழிபாடு நடத்தி வருகிறார்கள். இவ்வழியில் இன்று சில பிறநாடுகளில் வசித்துவரும் சுவாமிகளின் பக்தர்களும் அவரவர் நாட்டில் ஒன்று கூடி ஆயிலிய பூசை நடத்தி சிவவழிபாடு, சிவசிந்தனை ஆகியவற்றை, அனுட்டிப்போராடுமின்னனர்.

“குருபக்தி யேபெரும் பேறு
கொண்டாடுக் கொண்டாட ஆறு.”

- சுவாமிகள் தொண்டன்

சீவயோக சுவாமிகள் திருவெண்பா

கடவுள் வணக்கம்

துரியன்பேர் யோக சுவாமிகளைச் செய்ய
திருவெண்பா நாற்பதினால் தேர்ந்து - பரவ
சிவனார் அளித்தமுதல் தேவனருள் செய்வார்
புவியோர் படிக்கப் புரிந்து.

(துரியன் - சுத்தான்மா; பேர் - பெயர் பெற்ற.)

அளக்க முடியாதார் யாராலும் ஆய்ந்து
விளக்க முடியாதார் மேன்மை - அளக்க
முயலும் முயற்சிக்கு முத்தவரே ஊன்றி
உயிருள் ஒளிர்க உவந்து.

அவையடக்கம்

யோக சுவாமிகளின் யோகம் அறிவதற்கு
யாகம் புரிந்தாலும் ஆகாது - தாகம்
மிகயான் அவர்பற்றி மெய்க்கறும் பாட்டுள்
புகுவார் புரிவார் பொருள்.

நால்

அருளார்மா விட்டபுரம் அந்நாளிற் செய்த
அரிதாய பேறுதனால் ஆன்ற - குருவாகத்
தீதகன்று மக்கள் சிறக்கத் திருயோக
நாதனன்று தோன்றினராம் நன்கு. (1)

அம்பல வாணருடன் சின்னாச்சி அம்மையரும்
அம்புவிக் கீந்த அரும்பிள்ளை - சம்பத்
தீரிசியார் கல்லூரிச் சீர்கல்வி பெற்றே
அரசத் தொழிலும்பார்த் தார். (2)

பெற்றதொழில் விட்டுப் பினித்திருந்த வெற்றுலகப்
பற்றதுவும் பாறிப் பரஞானம் - முற்றிவரச்
செல்லப்ப ஞானகுரு தீட்சைகளால் நல்லூரில்
வல்லப்ப ராணார் மலர்ந்து.

(3)

(பாறி - கெட்டு, சிதைந்து.)

யாரடா என்றார் அருள்ஞானச் செல்லப்பர்
பாரடா என்றார் பயில்நல்லூர்த் - தேரடியில்
மோனத் தவமிருந்தே முற்றும் அறிந்தவொரு
ஞானக் குருவானார் நன்கு.

(4)

தன்னை அறிந்தார்தன் தாய்தந்தை போன்றகுரு
தன்மை அறிந்தவுடன் தான்கெட்டார் - நன்மைகளும்
தீமைகளும் அற்ற திசையில்லாத் தேசமதில்
ஓமதிலே ஊர்ந்தார் ஒளிர்ந்து.

(5)

(திசையில்லாத் தேசம் - பரவெளி. பரவெளி - ஞானாகாசம்.)

செல்லப்பர் தன்னைப்போல் சீடர் தெருத்தெருவாய்
அல்லும் பகலும் அலையாதே - நல்லப்பம்
வையத்தார்க் கீயும் வகையில் அருள்நோக்கம்
செய்யத்தான் வைத்தார் சிவன்.

(6)

(நல்லப்பம் - ஆண்மிக வாழ்க்கைக்கு உகந்தவை. வையத்தார்க்கு
- உலகத்தவருக்கு.)

ஆண்ட குருவின் அருட்குறிப்புத் தன்னுணர்வைத்
தூண்டக் கொழும்புத் துறைதன்னில் - மாண்ட
குடில்புகுந்து தேடிவந்து கூடும் அடியார்
இடர்தீர்த் திருந்தருளி னார்.

(7)

(மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, சிறந்த.)

கூடுமூடி யார்களுடன் கூடவிருந் தேகுருவும்
வாடிவினை வீழ்மணி வாசகரின் - ஈடில்
சிவபூரா ணத்தைச் சிறப்புறவே ஒதி
அவர்க்கருளு வாரமைதி யாம்.

(8)

(அவர்க்கு - கூடும் அடியாருக்கு அருளுவார் அமைதி.)

சொல்லரிய சோதிக் குடிலே சுவாமிகளின்
கல்லால் நிழலாகக் காந்தம்போல் - பல்லோரும்
பத்தியுடன் வந்து பழவினைகள் போக்குமுயர்
வித்தைகளைக் கேட்பார் விழித்து.

(9)

(கல்லால்: கல் ஆல் - கல்விக்கு உரிய ஆலமரம். சிவபெருமான்
சனகர் முதலிய முனிவர்களுக்கு உண்மை உபதேசித்த
ஆலமரம் போல யோகசவாமிகளுக்கு அவரது குடிசை
விளங்கியது.)

சொல்லும் குடிலன்றித் தூய குருநாதர்
செல்லுமிடம் எங்கும் சிவபூராணம் - சொல்லிவர
கல்லு மனங்களையும் மெல்லக் கரைத்தான்ற
மல்லிக் கொடிநாட்டு வார்.

(10)

(மல்லிக் கொடி - ஒளத்தக் கொடி எனக் கொள்க. ஒளத்தம் -
மருந்து. இங்கே சிவபூராணம், ஒதுதல் மக்கள் மன அழுக்குகளை
நீக்கும் செயல் என்ற கருத்து உணர்த்தப்பட்டது.)

வருவார் குணமும் மனநினைவும் எல்லாம்
தெரிவார் குருவும் தெரிந்து - விரைவாய்
உரிந்தும் அரிந்தும் பரிந்தும் உரிய
மருந்தை வழங்கிவிடு வார்.

(11)

(உரிந்தும் - தவறுகளை வெளிப்படையாக விளக்கியும். அரிந்தும் -
உள்ளத்தில் உறைக்கும்படி கண்டித்தும். பரிந்தும் -
கருணைக்கர்ந்தும்.)

என்னென்ன வற்றை எவருக்கெந் நேரத்தில்
என்னவிதம் ஈந்திடலாம் என்பதனை - தன்னிகரில்
மன்னர் அவரன்றி மற்றார் அறிவாரே
பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்.

(12)

(மன்னர் - சுவாமிகள். மற்றார் - மற்று ஆர் - பிழர் யார்?)

அன்பளிப்பை ஏற்காதார் ஆடம்பரம் நாடாதார்
தன்புகழை முன்னெடுப்பின் தாங்காதார் - அன்பே
வடிவுடைய நாதர் எனிமையிகு வாழ்க்கை
அடியவர்க்கும் நற்பாட மாம்.

(13)

அவமே பொழுதை அடியார்போக் காது
தவமார் சிவப்பணிகள் தாங்க - சிவதொண்டன்
என்னும் நிலையத்தை நாட்டி இதமூன்றும்
மன்னர் வரச்செய்தா ராம்.

(14)

பூசும் திருநீறு போன்ற புனிதர்களும்
ஆசை வெகுளியவை அற்றவரும் - ஈசன்
பணிபோல மக்கள் பணிசெய் பவரும்
அணியான தொண்டரென லாம்.

(15)

பிழர்புகழை வேண்டார் பிரிவினைகள் தூண்டார்
அறமுறைகள் தாண்டார் அரிய - நிறைஞர்
அவவினைகள் தீண்டார் அரனுரிமை பூண்டார்
இவைசிவனின் தொண்டர் இயல்பு.

(16)

(நிறைஞர் - நிறைகுடம் போன்றவர்.)

ஹாதிக் குடிக்கும் ஒடியற்கூழ் போன்றுயர்ந்த
வேதப் பொருள்கள் மிகச்சேர்த்து - போதகுரு
நாதனார் காய்ச்சி அளித்தநந் சிந்தனையை
ஒதுவீர் கூடி உணர்ந்து.

(17)

(போதம் - ஞானம்.)

எல்லோர்க்கும் ஏற்ற இனிய தமிழ்நடையில்
நல்லகுரு நாதர் நமக்கென்று - சொல்லியுள
நற்பாத் தொகுதிநிற் சிந்தனையை நன்குணர்ந்து
கற்பார் பெறுவார் கதி. (18)

வல்லார்க்கும் எட்டா மறைஞான மந்திரங்கள்
எல்லோர்க்கும் நூலில் எளிதாக - நல்லாய்
விளங்க இருப்பதனால் வேறொன்றும் வேண்டாம்
அனுங்காய்ப் படிப்பீர் அமைந்து. (19)

(நூலில் - நற்சிந்தனையில்.)

வெல்ல இயலாத வேடுவரும் வீழ்ந்திடுவர்
அல்லல் அகன்றமைதி ஆளவரும் - வல்வினையும்
சிந்திவிழும் சேரும் சிவஞானம் வீட்டுவும்
தந்தருளும் நற்சிந் தனை. (20)

(வேடுவர் - ஜம்புலன்கள்.)

அந்தரப் பட்டலையும் ஆன்மாக்கள் சாந்திபெற
எந்தவொரு பொல்லாப்பும் இல்லையென்ற - மந்திரத்தைச்
சந்ததம் சிந்தனை செய்துதன் னேரிலாத்
தந்தைதாள் வைப்போம் தலை. (21)

இப்பொருளோ அப்பொருளோ எப்பொருள்தான் உண்மையென
விற்பனரும் வேதனைகொள் வேளாதனில் - மெய்ப்பொருளை
முற்றுணர்ந்தார் வாக்காம் முழுவதும் உண்மையதைக்
கற்றுணர்வார்க் குண்டு கதி. (22)

எப்பொழுதோ எல்லாம் முடிந்ததென் நெங்கள்குரு
துப்புமிகு யோகர் சுவாமியவர் - செப்பியவான்
மெய்ப்பொருளின் மேன்மை விளங்கியவர் தாளினைகள்
தப்பாது வைப்போம் தலை. (23)

(துப்பு - தூய்மை, பெருமை. விளங்கியவர் தாளினைகள் -

விளங்கி அவரது தாளினைகள் எனக் கொள்க. அவர் -
யோகசவாமிகள்.)

அறியாத வற்றை அறிந்ததாய்ச் சொல்லும்
வெறிவாத வெற்றுலகை மீட்க - முறையான
நல்வாக்கு நம்குருவின் நாமறியோம் என்பதுதான்
செல்வாக்கர் தாள்பணிவோம் சேர்ந்து. (24)

(செல்வாக்கர் - யாவருக்கும் உகந்த வாக்கு வலிமை படைத்த
யோகசவாமிகள்.)

தான்வந்து கோன்றிவித் தாலன்றித் தானாக
ஆண்மா எதுவும் அறியாத - பான்மையதால்
ஆருவார் என்றுரைத்த ஆண்மீக ஞானகுரு
சீருறுதாள் சேர்வோம் தெளிந்து. (25)

(கோன் - சிவபெருமான்.)

எதுவும் உலகத்தில் என்றுமழி யாது
புதிது பழையதெலாம் போலி - அதனாலே
அப்படியே உளதென்றார் யாவும் அறிந்தகுரு
செப்பரிய தாள்பணிவோம் சேர்ந்து. (26)

(பொருள்கள் - மாற்றம் பெறுமேயன்றி அழிவதில்லை. அழிதல்
என்பது ஒடுங்குவது என்கிறது சைவசித்தாந்தம்.)

அறியாமல் அன்பர்தமக்கு) அற்புதங்க ளாலே
குறைத்ரீத்த கோமான் குணத்தை - நிறைவாக
யார்தான் அளப்பார் அடக்கத்தில் மிக்கவரின்
பேர்மாண் பறியார் பிறர். (27)

(பேர் மாண்பு - பெரிய சிறப்பு, புகழ்மிக்கப் பெருமை.)

அட்டமா சித்திகளில் வல்லவரே ஆனாலும்
கட்டுரைக்கும் காட்சிக்கும் காட்டாதார் - மட்டில்லா
பத்தர் சிலபேர்தம் பக்குவத்தால் பார்த்துள்ளார்
சித்தர் சிவயோகர் தேர்.

(28)

சித்தம் தெளிந்து சிவலோகம் இங்கேயே
சித்திக்கக் கண்ட திருவாளர் - நித்தர்
நிமலர் நிராமயர் நேரில்சிவ யோகர்
விமல அடிபணிவோ மே.

(29)

(நித்தர் - என்றும் உள்ளவர்; நிமலர் - பந்தபாசம் அற்றவர்;
நிராமயர் - நோய்நொடி அற்றவர்; நேரில் - ஒப்பில்லாத.)

வெள்ளை நிறவேட்டி வெள்ளை நிறச்சால்வை
வெள்ளைநிறத் தாடியுடன் வீற்றிருந்தே - உள்ளத்தைக்
கொள்ளைகொண் டன்று கொழும்புத் துறையினிலே
மெள்ளத்தான் பார்த்தார் விழித்து.

(30)

(மெள்ளத்தான் - மெல்ல என்பது எதுகைக்காக மெள்ள ஆயிற்று.
பார்த்தார் - பார்த்தது இந்நால் ஆசிரியரை.)

திருநீற்றுக் குன்றே திருவருளின் கன்றே
இருள்ளீங்க வந்தாள்வ தென்றோ - மருள்கின்ற
இந்தப் பதரையும்நீ ஏற்றாண்டு சந்குருவாய்ச்
சிந்தை இருப்பாய் திகழ்ந்து.

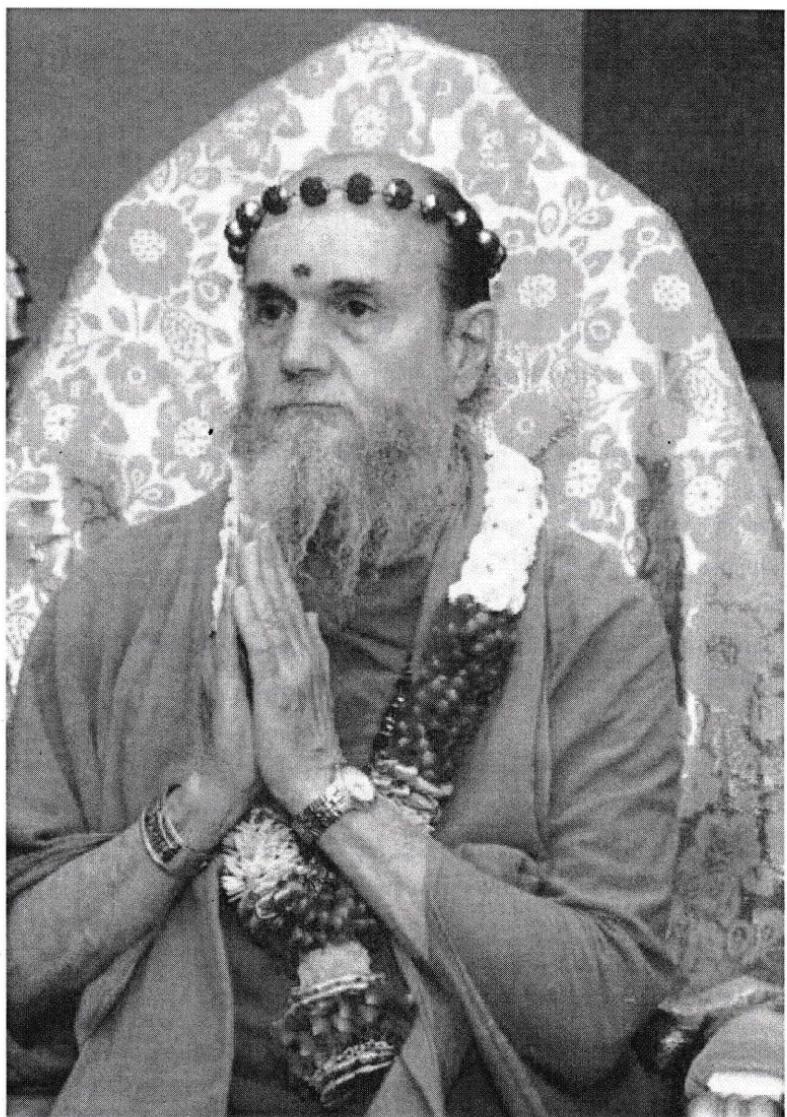
(31)

ஊரார் உவந்தந்நாள் உற்றுப்பா ராதவரைப்
பாரார் புகழ்ந்திந்நாள் பத்திசெய்யப் - பேரார்சீர்
சீடர்சி வாயசுப் பிரமுனியர் செய்துள்ளார்
ஈடிவர் தொண்டுக்கிங்கு) ஏது.

(32)

தத்துவங்கள் ஆஜாறும் தாண்டியதம் சந்குருவின்
சத்தியினை வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தை - எத்திசையும்
பேசவைத்த சீடர் பெருமை தனைப்பேச
ஈசனன்றி வேறார் இவண்.

(33)

கவாயதிலே ஆதீனம் காட்சிமிகு கோயில்
சிவாயநம் நூல்கள்பல செய்தல் - தவாவினை
சித்திக்கும் இந்துவிதம் என்றே திருப்பணிகள்
எத்திக்கும் உய்யவெழு மே.

(34)

(தவாவினை - முத்தி.)

குரியராம் யோக சுவாமிகளைச் சுற்றிவரும்
பாரறியும் சீவன்முத் தர்பலராம் - தேரின்
அமெரிக்கச் சுற்குருவின் ஆண்மீகத் தொண்டுயர்ந்த
இமயவிளக் கையமில்லை யே.

(35)

விண்ணார்சி வாயசுப் பிரமுனியர் மெய்ப்பணியை
இந்நாள்வே லன்கவாமி ஏற்றினிதாய் - மன்னும்
இறையருளால் செய்துவரல் எல்லோர்க்கும் நல்ல
நிறைவைத் தருமாம் நிதம்.

(36)

ஞானம் தருபவரே நல்ல குருநாதர்
ஞானம் சிவஞானம் நன்கறிவீர் - ஞானச்
சிவயோகர் சிந்தனைகள் தேடிப் படியும்
சிவனேவந் தாள்வான் தெரிந்து.

(37)

சிவனே குருவாகத் தேடி வருவான்
அவனே சிவயோகர் ஆனான் - தவமே
அவரைக் குருவாக யாம்பெற்ற தென்று
புவியீர் வினைபோக்கு வீர்.

(38)

புவிபோகம் போனால் புலன்டக்கம் பெற்றால்
சிவயோகம் சித்திக்கும் தேனாய் - தவயோகம்
வேறேன்ன இப்பிறப்பில் வேண்டும் சிவயோகர்
கூறும்நற் சிந்தனையே பேறு.

(39)

வாழ்க திருஞானச் செல்லப்பர் வான்கழல்கள்
வாழ்க சிவயோகர் மாணடிகள் - வாழ்க
அமெரிக்கச் சுற்குருவின் ஆன்றவடி வாழ்க
உமைபாகர் நாமம் உயர்ந்து.

(40)

நாற்பயன்

தீவினைபோம் சீர்சிறக்கும் நந்சிந் தனைபிறக்கும்
ஏவலின்றி யாவும் இனிதாகும் - சீவகுரு
நாதர்த்திரு வெண்பாக்கள் நாற்பதையும் கற்றுணர்வார்
மாதவனின் வீடுபெறு வார்.

குருமொழியைக் கேட்போம் குறைவின்றி வாழ்வோம்
குருவின்றிச் சீர்சிறப்பும் குன்றும் - திருநின்ற
ஞானிகளைப் பின்பற்றி நன்னெறியில் நிற்பாரை
வானவரும் வாழ்த்திவரு வார்.

சிவயோக சுவாமிகள்
திருவெண்பா
முற்றும்.

விவேகா அச்சகம்
416-410-6401